

Vedoucovský posudek bakalářské práce Lucie Bartoškové *Ediční zásahy do vybraných pohádek Elišky Krásnohorské*

Uvedenou bakalářskou práci Lucie Bartoškové posuzuji potřetí. Postačí proto nejstručnější shrnutí jejího obsahu, více je v předchozích posudcích: autorka vypisuje z různých vydání tří pohádek textové změny, které nastaly za více než sto let jejich vydávání a jazykového upravování, a třídí je do několika typů; na základě několika sekundárních textů pak uvažuje o příčinách jednotlivých nahrazování a posuzuje vhodnost změn.

Není také myslím nutné zde do podrobností vypočítávat, kolik a jakých textových míst v práci bylo upraveno v duchu připomínek oponentových a mých, kolik míst bylo změněno řekněme proti duchu těchto připomínek a kolik bylo ponecháno. Postačí konstatovat, že tendence je příznivá, práce byla od minulého podání zkvalitněna. Byly opraveny překlepy, vylepšeny některé formulace, adekvátně(ji) klasifikovány některé jevy apod. Nejpodstatnějším přínosem nové verze pak bezesporu je zpracování dvou adaptací odděleně od jazykových úprav.

Taková tendence je však příznivá jenom na první pohled. Zpracování poměrně značného množství žádoucích změn do práce by nebylo nastalo, kdybych nebyl vytrvale vysvětloval, v čem spočívá problematičnost toho kterého místa v textu. Autorka práce se opakovaně dožadovala „řešení“, dotazovala se, jak vyznačená místa opravit, co konkrétně myslím poznámkou „formulace“ apod. Opakuji a podtrhuji, že bez explicitních odpovědí by bylo bývalo vhodně změněno výrazně méně daných míst.

Práce se úplně nezbavila určité heterogenosti a neuspořádanosti v uvádění myšlenek. Postup výkladu není vždy logický. Na některých místech se zcela nestrukturovaně, nekontrolovaně mísí obecné znalosti a předpoklady, teze ze sekundární literatury a vlastní názory (nekritizují zde, že by tyto úseky nebyly rozlišitelné, to vcelku jsou, ale velmi mi vadí překotné a ukvapené přechody mezi nimi). Navíc naprosto není zřejmé, jak autorka práce dospívá k dílčím závěrům, protože nezřídka užívá na zcela analogických místech textu protichůdné argumenty (a formuluje podle nich stejně protichůdné závěry; ty samy o sobě by pochopitelně nevadily). Na mysli tady mám hodnocení textových změn podle několika jednoduchých kritérií s opačnými hodnotícími znaménky, tj. např. *aby se zvýšilo porozumění textu* kontra *aby čtenáři poznali jevy staršího jazyka* (jedná se o ilustrativní, mnou upravené formulace). U těchto hodnocení se mi přes velkou snahu nepodařilo porozumět systému, podle kterého bude jedna jednotlivá úprava hodnocena kladně, nebo záporně. (Na druhou stranu je nutné uznat, že rozpornosti analogické těm, na které zde narážím, jsou vlastní nemalému množství bakalářských prací.)

Po ryze formální stránce je práce podle mého soudu nadprůměrná, po stránce formulační není příliš kvalitní. (Bylo smutné sledovat, jak autorka v práci provádí domnělá stylistická vylepšení vcelku neproblematických míst, a text přitom přinejlepším zůstává ve stejné kvalitě.) V práci se stále nachází několik míst, kde autorka nepracuje adekvátně s lingvistickou terminologií, ale většina takových problematických případů, zmíněných i v předchozích posudcích, byla adekvátně upravena.

I přes zmíněná negativa práci v této podobě doporučuji jako podklad k obhajobě. Navrhuji ji hodnotit jako dobrou, pokud L. Bartošková při obhajobě prokáže orientaci v již poměrně rozsáhlé problematice, tedy schopnost shrnout podstatné věci (myšlenky citovaných článků i vlastní pohled na problematiku), adekvátně odpovídat na otázky, okomentovat případné oponentovy výhrady apod.